

Ha a fogyatkozás után tovább kívárnak utazni északra, érdemes felkeresni az Oulu Egyetem Csillagászati Intézetét (Linnanmaa, SF 90500 Oulu).

A finn amatőrök a fogyatkozás után egy nemzetközi amatortalálkozót szerveznek Kelet-Finnországban, valószínűleg Ilomantsiban. Ennek programja jelenleg előkészítés alatt áll. Az IAU szintén 1990 júliusában rendez egy kollokviumot csillagászok részére, "A Nap és a hűvös csillagok: aktivitás, mágnesség, dinamó" címmel. Ennek 100–150 résztvevője lesz Helsinkiben.

Egyelőre ennyit az utazás előzetes megtervezéséhez. Természetesen amint újabb, részletesebb információkat kapunk a fogyatkozásról, visszatérünk a témára.

SZABÓ SÁNDOR

Februári észlelések

A Jupiter-hold jelenségek ismertetését a debreceni amatőrök egy januári megfigyelésével kell kezdenünk. Szoboszlay, Székely (10 L, 60x), Aszódi, Hajnal (6 L, 40x) január 2-án az Io Jupiter mögé kerülését figyelték meg. Ennek mért időpontja 17:29:20 UT. Ugyanezt a jelenséget látta Tóth Krisztián és Nagy Istvánné Dunakeszin, azonban ők 50 másodperccel korábbi időpontot mértek (Meteor 89/3.). A különbség a Jupiter peremsötétedéséből adódhatott.

A Debreceni Bemutató Csillagvizsgálóban észlelők ugyanezen az estén még az Iónak a bolygó árnyékkúpjából való kilépését is megfigyelték. Ez mérésük szerint 20:34:19–20:36:25 között zajlott le.

Február 17-én Tóth Krisztián és Tóth Imre az Io belépését észlelte a Jupiter mögé. Mérésük alapján ez 17:34:45,2_{+0,2} UT-kor történt meg.

A február 20-i holdfogyatkozás idején vastag, néhol áttetsző felhőréteg takarta az égboltot. Sokan készültek az esemény megfigyelésére, s szinte mindenki megemlítette, hogy a fogyatkozás befejeztével teljesen kiderült az ég. A néhány sikeres megfigyelés:

- 16:58–17:10 között látta a Holdat Orha Zoltán Budapestről (20x60 B). 16:58-kor a Tycho nyugati peremét érintette a teljes árnyék.
- 17:07-kor a Tóth testvérek (Krisztián és Dávid) pár másodperces megfigyelése alapján az árnyék határa a Julius Caesar mögött volt. Az árnyékban jól látszottak a tengerek.
- 18:37-kor Hollósy és Mizsér szerint a Hold nyugati peremén sejteni lehetett a félárnyékokat.

SZABÓ SÁNDOR

Üstökös hírek

P. Pons - Winnecke (1989g)

A palomari 1,5 m-es reflektorral+ CCD-vel fedezte fel J. Gibson jan. 17-18-i felvételeken, 20^m,5-s objektumként.

P. Clark (1989h)

A fenti műszerrel találta meg újra J. Gibson egy január 2-i felvételen az akkor 20^m-s üstököst.

P. Parker - Hartley (1989i)

A 8,33 év periódusú új üstököst két ausztrál kutató, Q. Parker és M. Hartley fedezte fel márc. 2-án, 16,5 fényességnél.